

De handlende i det paagældende Kvarter tvinges for at bevare deres Kundekreds til enten selv at sælge til Underpris — og altsaa maaske endog bryde den med Producenten indgaaede Kontrakt — eller helt at undlade at føre Varen. Under disse Omstændigheder er det da fundet rigtigt til en vis Grad ved Lov at søge modarbejdet Salg til Underpris. Der har imidlertid været nogen Uenighed om, hvor langt et Forbud mod Salg til Underpris bør udstrækkes. Et Flertal inden for Kommissionen har i saa Henseende ønsket Forbudet udstrakt til ethvert Salg, saa længe det af Varen eller dens originale Indpakning fremgaar, at Producenten ikke ønsker Varen omsat under en bestemt Pris. Kommissionens øvrige Medlemmer maa derimod nære Betænkelighed ved at gaa saa vidt. Saa rigtige de foran anførte Betragtninger i og for sig kunne være, synes det nemlig paa den anden Side at maatte erkendes, at Producentens Interesse i Varens Pris ikke i al Almindelighed bør være beskyttet, naar først Varen er kommen saaledes bort fra ham, at han overhovedet ikke er i Stand til at følge dens Vandring i Omsætningen. Over for Producentens Interesse staar Forhandlerens Ret til at kunne behandle Varen overensstemmende med de særlige Interesser, han forfølger. Mindretallet finder derfor, at Forbudet kun bør gælde Reklamering med Salg til Underpris og endda med visse Begrænsninger. For det første maa det — og heri har ogsaa Flertallet stedse været enigt — af selve Varen eller dens originale Indpakning fremgaa, at Producenten ønsker Varen holdt i en bestemt Pris, og Producenten bør tydelig have tilkendegivet sig. Mangle disse Betingelser, kan man sikkert i Almindelighed gaa ud fra, at Producentens Interesse i Prisen ikke er stor. Dernæst bør Forbudet indskrænkes til Detailhandelen, idet det i Groshandelen vil være forholdsvis let for Producenten ved Kontrakt at sikre sig imod Salg til Underpris, da Kontrollen med Overholdelsen af Køberens mulige Forpligtelse i saa Henseende her ikke vanskeliggøres i tilnærmelses-

vis samme Grad som i Detailhandelen. Endelig findes Forbudet under alle Omstændigheder at burde bortfalde, naar Varen eller dens Emballage er bleven beskadiget og Beskadigelsen ikke er hidført i den Hensigt at omgaa Bestemmelserne.

I Overensstemmelse hermed er Ud-kastets § 11 formuleret, og Kommissionens Flertal har derefter ikke ment at burde stille særligt Forslag.

§ 12.

Udkastets § 12 omhandler Misbrug med Forretningsbetegnelser. Det forbydes for det første i Forretningsforhold enhver at benytte et Navn, Firma, Forretningskendetegn e. l., der ikke tilkommer ham. Hvornaar et Forretningskendetegn e. l. tilkommer en Person, er det ikke fundet rigtigt at træffe Bestemmelse om i Ud-kastet. Afgørelsen heraf maa bero paa de specielle i saa Henseende givne Love og Forskrifter (Navnelov, Fimalov, Vare-mærkelov, Mønsterlov m. fl.).

Det forbydes fremdeles i Forretningsforhold at benytte sig af en Betegnelse — selv om denne rettelig tilkommer en — naar det sker paa en Maade, der er beregnet paa og egnet til at hidføre Forveksling med en af en anden Forretningsvirksomhed retmæssig ført Betegnelse. For at Forbud kan nedlægges, maa der altsaa af Forbudsrekvirenten godtgøres *dels* det subjektive, at den vedkommende, der misbruger en ham rettelig tilkommende Betegnelse, tilsigter at hidføre Forvekslingen, *dels* det objektive, at Betegnelsen faktisk er egnet til at hidføre Forvekslingen.

Med de nævnte Begrænsninger synes Faren for Misbrug af Forbudsretten tilstrækkelig begrænset.

§ 13.

Indgaaelse af Retshandeler efter Bon- eller Sneboldsystemet kan næppe siges almindeligt at finde Sted her i Landet. Til forskellige Tider har Systemet dog været benyttet. Idet det ikke kan erkendes, at Systemet tjener den legitime Handel til